

در مورد اهمیت خودشناسی سخن های بسیاری از بزرگان علم روانشناسی گفته شده تا جایی که به قول سقراط خودشناسی آغاز دانش و معرفت است. اما ما که با تمام وجود به فرستادگان الهی باور داریم و دل در گروی کلام خدا و معصومین علیهم السلام داریم، یک توصیه قرآن و یک اشاره از سوی اولیای خدا ما را بس است تا حتی بدون پی بردن به فواید خودشناسی که در نهایت به خودمان بازمی گردد، این در گرانها را جستجو کرده و در پی علم و یقین به خود باشیم.

توصیه قرآن به سیر در آفاق و انفس و کلمات گهربار امیرمومنان علی علیه السلام در رابطه با خودآگاهی حجت را بر ما تمام کرده است. ایشان در کلام کوتاه و پرمغزی می فرماید:

((معرفة النفس انفع المعارف؛ خودشناسی سودمندترین دانش هاست.))

و ما می دانیم که اگر شناخت و آگاهی سودمندتری وجود داشت حضرت نمی توانست اسم تفضیل را در خودشناسی به کار ببرد. ایشان همچنین در مورد مذمت عدم توجه به شناخت خود می فرماید:

((لا تجهل نفسك فان الجاهل معرفة نفسه جاهل بكل شيء؛ نسبت به خوشتن خود نادان مباش زیرا کسی که به شناخت خویش نادان است به همه چیز نادان است.))

شاید مهمترن دلیل این توصیه های صریح و مکرر که در منابع دینی نمونه های زیادی از آن مشاهده می کنیم این باشد که شناخت و آگاهی ریشه تمام تغییر رفتارهای ماست. کافی است تا به یک مثال ساده توجه کنیم تا بدانیم چگونه آگاهی موجب تغییر رفتار می گردد. وقتی اطلاع از سرمای هوا موجب تعویض لباس شما می شود و یا خبردار شدن از باریدن باران شما را وادار به برداشتن چتر می کند، آگاهی از پیچیدگی های روحی و جسمی شما موجب چه تغییر رفتارهایی در شما خواهد شد؟

در مقاله ضرورت انتخاب آگاهانه دانستید که ما انتخاب بزرگی در پیش داریم که باید کاملاً آگاهانه صورت گیرد و چنانچه به آن بی توجهی کنیم عواقب غیر قابل جبران ناشی از آن در ناکامی ما موثر خواهد بود. و همچنین گفتیم که یکی از مهمترین مراحل انتخاب آگاهانه خودشناسی است. وقتی از این منظر به خودشناسی نگاه می کنیم که قرار است زمینه انتخابی بزرگ و سرنوشت ساز را برای ما فراهم کند، اهمیت آن برای ما بیش از پیش نمایان می گردد. پس بیایید از جهتی به خودشناسی پردازیم که بیشترین تاثیر را در انتخاب رشته تحصیلی دارد.

برای مشاهده دیگر مقالات خودشناسی کلیک کنید